ΝΕΑ ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΥΣΚΕΥΗ

Ἐγχειρήσεις μὲ τὸν «πιγκουΐνο»

ΑΝΑΙΜΑΚΤΗ ΕΞΑΓΩΓΗ ΑΜΥΓΔΑΛΩΝ

ΜΟΣΧΑ. Ἡ ἰατρικὴ ἀπὸ ἀρκετὸ καιρὸ χρησιμοποιεῖ τὴν ψύξη γιὰ τὴ θεραπεία διαφόρων παθήσεων. Ἤδη ἔχουν γίνει πολὺ συνηθισμένοι ὡρισμένοι ὅροι ὅπως: «κρυοθεραπεία», «κρυοχειρουργική» κ.ἄ. Ἡ νέα αὐτὴ μέθοδος ἔχει εὐνοήσει τὴ χειρουργική, γιατὶ ἔχει δώσει τὴ δυνατότητα στοὺς χειρουργοὺς νὰ ἐπιλύσουν ἕνα ἀπὸ τὰ βασικώτερα προβλήματα καὶ συγκεκριμένα: «τὴν ταχεία, ἀναίμακτη καὶ ἀνώδυνη ἐπέμβαση». Σημαντικὰ εἶναι τὰ ἀποτελέσματα τῆς νέας μεθόδου στὶς ἀμυγδαλεκτομές.

Λίγα χρόνια πρίν, στὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση, εἰδικοὶ ἐπιστήμονες ἄρχισαν νὰ μελετοῦν τὴ μέθοδο τῆς ἀναίμακτης ἐξαγωγῆς τῶν ἀμυγδαλῶν μὲ τὴ βοήθεια τῆς ψύξης. Πρόβλεψαν ὅτι ἡ καινούργια μέθοδος θὰ εἶχε μεγάλο μέλλον. Γιὰ νὰ συμβεῖ, ὅμως αὐτὸ ἦταν ἀπαραίτητο νὰ κατασκευαστοῦν τὰ κατάλληλα τεχνικὰ μέσα, νὰ ἐφευρεθοῦν οἱ κατάλληλες ἐπιστημονικὲς συσκευές.

ΜΙΑ ΝΕΑ ΣΥΣΚΕΥΗ

Ὕστερα ἀπὸ μερικῶν χρόνων ἔρευνες καὶ ἐντατικὲς προσπάθειες γιατροὶ καὶ μηχανικοὶ τοῦ Ἰνστιτούτου Ἰατρικῆς τῆς πόλης Γκόρκυ, πέτυχαν νὰ κατασκευάσουν τὴν κατάλληλη συσκευή. Ἕνας ἀπὸ τοὺς ἐφευρέτες τῆς νέας συσκευῆς, ὁ δόκτωρ Ρίλκιν δήλωσε σὲ δημοσιογράφους πρόσφατα:

Δὲν πρόκειται γιὰ καμμιὰ πολύπλοκη συσκευή. Ὁ μηχανισμός της εἶναι πολὺ ἁπλός. Μὲ τὴν ἄκρη τῆς ἐργαλειοκεφαλῆς τῆς συσκευῆς ἀγγίζω τὴν ἀμυγδαλὴ τοῦ ἀσθενοῦς, πιέζω ἕνα μικρὸ μοχλὸ καὶ ἀμέσως στὴν ἀμυγδαλὴ ἐκχύνεται, μὲ πίεση ἔξη περίπου ἀτμοσφαιρῶν, ὑγρὸ ἄζωτο, ποὺ βρίσκεται σὲ θερμοκρασία 160 βαθμῶν Κελσίου ὑπὸ τὸ μηδέν. Ἐπέρχεται τὸ λεγόμενο «ἔγκαυμα ἀπὸ ψῦχος». Τὴν ἑπόμενη μέρα στὴ θέση τοῦ «ἐγκαύματος» ἐμφανίζεται μιὰ προστατευτικὴ πέτσα. Στὶς ἑπόμενες μέρες ἡ ἀμυγδαλὴ μικραίνει, περιορίζεται στὸ ἐλάχιστο, οἱ ἱστοὶ ἀντικαθίστανται ἀπὸ νέους καί, ἀνώδυνα, σχεδὸν χωρὶς νὰ τὸ ἀντιληφθεῖ ὁ ἀσθενής, ἔχει λήξει γι' αὐτὸν ἡ θεραπεία.

Δεκαετίες ὁλόκληρες οἱ ὠτορινολαρυγγολόγοι χρησιμοποιοῦσαν τὴν παραδοσιακὴ μέθοδο γιὰ τὴν ἐξαγωγὴ τῶν ἀμυγδαλῶν. Ἡ καινούργια ὅμως μέθοδος, ποὺ ἔχει μελετηθεῖ σὲ κάθε λεπτομέρειά της, θεωρεῖται πολὺ ἁπλῆ, ἀκίνδυνη γιὰ τὸν ἀσθενῆ καὶ εὔκολη γιὰ τὸ γιατρό.

Πολλοὶ εἶναι οἱ λόγοι ποὺ ὡδήγησαν στὴν ἀναζήτηση καινούργιας μεθόδου γιὰ τὴν ἐξαγωγὴ τῶν ἀμυγδαλῶν — δηλώνει ἕνας ἀπὸ τοὺς ἐφευρέτες τῆς νέας συσκευῆς, ὁ Β. Σάχοφ. Πρῶτ' ἀπ' ὅλα τὸ ὅτι αὐτὴ ἡ ἁπλῆ, ὅπως θεωρεῖται γιὰ τὸν ἄνθρωπο, ἐγχείρηση, κρατοῦσε τὸν ἐγχειρησμένο μερικὲς μέρες περίπου μιὰ βδομάδα στὸ νοσοκομεῖο καὶ μερικὲς ἐπὶ πλέον μέρες στὸ σπίτι. Ἔτρωγε δηλαδὴ κάμποσο χρόνο.

Τώρα, μὲ τὴν καινούργια μέθοδο, ὕστερα ἀπὸ σύντομη ἐξέταση τοῦ ἀσθενοῦς μπορεῖ νὰ γίνη καὶ ἡ ἐπέμβαση, συνήθως στὸ ἐξωτερικὸ ἰατρεῖο. Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἐπέμβασης μὲ τὴν ψύξη δὲν τραυματίζονται οἱ ἱστοὶ τοῦ βλενογόνου ὅπως γίνονταν πρὶν. Δὲν ὑπάρχει κίνδυνος αἱμορραγίας. Ἡ ἐπέμβαση εἶναι ἀναίμακτη. Ἔτσι, γίνεται δυνατὴ ἡ ἐξαγωγὴ τῶν ἀμυγδαλῶν καὶ σὲ ἄτομα ποὺ ἡ πῆξη τοῦ αἵματός τους δὲν εἶναι φυσιολογικὴ ἢ πάσχουν ἀπὸ αἱμοφιλία.

Ἐξ ἄλλου πολὺ σημαντικὸ εἶναι καὶ τὸ ὅτι ἡ ψύξη συντελεῖ στὸ νὰ σταματήσει ἡ φλόγωση. Καὶ τέλος ἡ ἐπέμβαση μὲ τὴν καινούργια αὐτὴ μέθοδο ἔχει σὰν ἀποτέλεσμα νὰ μὴν ἀφήνει χοντροκομμένες τομές, ποὺ ἦταν ἀναπόφευκτες στὶς ἐπεμβάσεις ποὺ γίνονταν μὲ τὰ παραδοσιακὰ χειρουργικὰ ἐργαλεῖα.

3.000 ΕΓΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Γιὰ τὴν ἀποτελεσματικότητα τῆς νέας μεθόδου μιλᾶνε οἱ ἀριθμοί: Μέσα σὲ τρία χρόνια, σὲ τρεῖς χιλιάδες ἐγχειρήσεις μὲ τὴ νέα μέθοδο δὲν ὑπῆρξε οὔτε μιὰ περίπτωση ἐπιπλοκῆς. Φυσικά, γιὰ νἆναι κανεὶς ἀντικειμενικὸς πρέπει νὰ σημειώσουμε ὅτι ἡ καινούργια μέθοδος δὲν μπορεῖ νὰ ἐφαρμοστεῖ σὲ ὅλες ἀνεξαιρέτως τὶς περιπτώσεις. Σὲ ὁρισμένες περιπτώσεις χρονίων φλεγμονῶν δὲν χρησιμοποιεῖται.

«Πιγκουΐνο» ἔχουν ὀνομάσει, τὴν καινούργια συσκευή. Ὅταν ἀλλαχτεῖ ἡ ἐργαλειοκεφαλὴ τοῦ καινούργιου αὐτοῦ μηχανήματος τότε μπορεῖ νὰ χρησιμοποιηθεῖ σὲ διάφορες περιπτώσεις γενικῆς χειρουργικῆς, στὴ χειρουργικὴ τῶν ἀγγείων, στὴ γυναικολογία καὶ σ' ἄλλους τομεῖς τῆς ἰατρικῆς.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

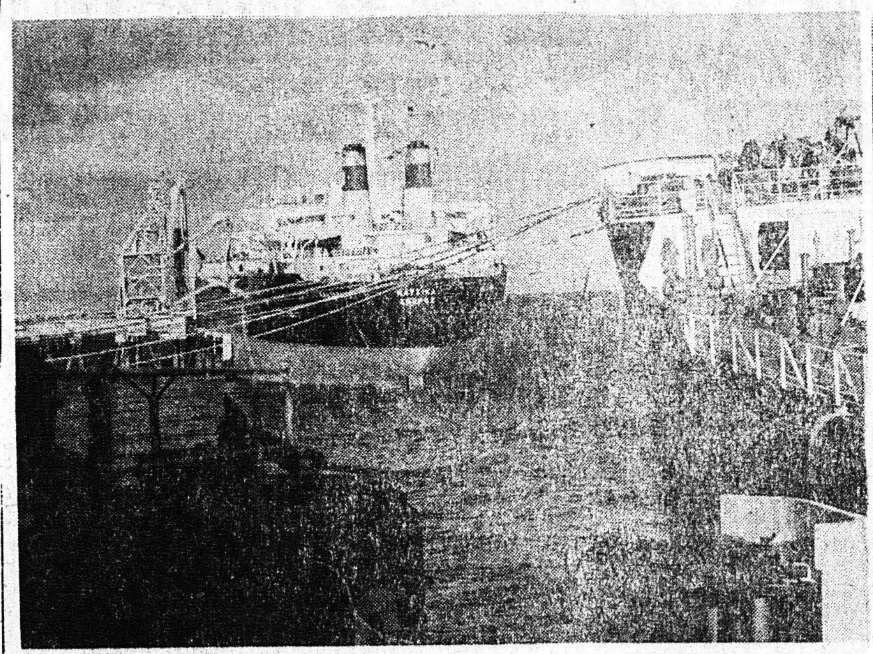

ΑΡΙΣΤΕΡΑ: Μία φωτογραφία ἀπὸ τὸν λιμένα Βιλελμσχάφεν τῆς Δυτικῆς Γερμανίας. Τὸ 1976 κατέπλευσαν σ' αὐτὸν 122 δεξαμενόπλοια ποὺ μετέφεραν 24 ἑκατομμύρια τόννους ἀκατέργαστο πετρέλαιο. Τὸ λιμάνι διαθέτει τρεῖς ὑπόγειους χώρους ἀποθηκεύσεως ποὺ χωρᾶνε 4 ἑκατομμύρια τόννους καὶ συνδέονται μὲ τὴν προβλῆτα μὲ εἰδικὸ ἀγωγό. ΔΕΞΙΑ: Ὁ Χάϊνς Μπαουερμάϊστερ, ποὺ ἦταν ἄλλοτε διεθνὴς πρωταθλητὴς κολυμβήσεως διατηρεῖ στὸ Μόναχο ἐδῶ καὶ 11 χρόνια σχολεῖο κολυμβήσεως γιὰ πολὺ μικρὰ παιδιά. Τὴν προσπάθειά του νὰ διδάσκη κολύμπι στὰ μωρὰ τὴν ὑποστηρίζουν παιδαγωγοί, ψυχολόγοι καὶ γιατροί. Ὁ καθηγητὴς τῆς παιδιατρικῆς Κλάους Μπέτκε, ὑποστηρίζει ὅτι περισσότερο κουράζονται τὰ παιδιὰ ἀπὸ τὸ παιγνίδι τους στὴν ἄμμο, παρὰ ἀπὸ τὶς κινήσεις τους στὸ νερὸ μέσα στὴν κολυμβητικὴ δεξαμενή

ΕΝΑ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟ

Αἰσθάνονται «πολιορκημένοι» οἱ ἐργοδότες στὴ Γαλλία ἀπὸ τὰ συνδικάτα καὶ τὸ κράτος

Φοβοῦνται τὴν ἐκλογικὴ νίκη τῆς ἀριστερᾶς

ΔΕΝ ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΕΣ

ΠΑΡΙΣΙ (Ἰδ. Ὑπ.). Μὲ τὸ βιβλίο τοῦ Ἀντρὲ Ἀρρὶς καὶ τοῦ Ἀλαὶν Σεντουὶ «Τὰ ἀφεντικά», ἔχουμε ἕνα ντοκουμέντο ἀπὸ πρῶτο χέρι, σχετικὰ μὲ τὴν ἐργοδοσία, ἕνα ντοκουμέντο ποὺ μπορεῖ νὰ ἀποτελέσει σημεῖο ἀφετηρίας γιὰ σοβαρὲς σκέψεις σὲ μιὰ στιγμὴ ποὺ ἀμφισβητοῦνται οἱ ἐξουσίες τῶν διευθυντῶν καὶ τῶν ἐπιχειρήσεων. Τὸ προηγούμενο βιβλίο τῶν ἰδίων συγγραφέων «Ταξίδι στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος», ἦταν κατὰ κάποιο τρόπο ἕνα ὀργανωμένο ταξίδι. Ὅποιος τὸ ἔκανε ἀπόκτησε μιὰ πιὸ συγκεκριμένη καὶ πιὸ νηφάλια γνώμη γιὰ τὸ γαλλικὸ ΚΚ.

Αὐτὴ τὴ φορὰ ἔχουμε μπροστά μας εἴκοσι περίπου συνεντεύξεις ἐργοδοτῶν μὲ ἀντίποδα τὶς συζητήσεις μὲ τὸν Μισὲλ Ρωκὰρ τὸν δικαστὴ Πατρὶς Ντὲ Σαρὲτ καὶ μὲ τέσσερεις συνδικαλιστὲς τοῦ Γαλλικοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου.

Οἱ συγγραφεῖς ἀπόφυγαν νὰ βγάλουν δικά τους συμπεράσματα. Προσφέρουν στὸν ἀναγνώστη ἕνα μὴ ἐπεξεργασμένο κείμενο, προϊὸν συζητήσεων, μὲ πρόσωπα τοῦ ἐργοδοτικοῦ καὶ ἐργατικοῦ κόσμου. Καὶ οἱ δυὸ πλευρὲς ἐκφράζουν τελικὰ μερικὲς ἁπλὲς ἰδέες. Θὰ τὶς βρίσκαμε πιὸ εὔκολα ἐὰν ἡ δειγματοληψία τῶν συγγραφέων εἶχε γίνει περισσότερο μὲ ὀρθολογιστικὸ παρὰ μὲ ἐπιστημονικὸ τρόπο.

Τὸ πιὸ ἰσχυρὸ αἴσθημα αὐτῶν τῶν «ἀφεντικῶν» — ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Ζὰκ Μαιζονρούζ, πρόεδρο τῆς ΙΒΜ ποὺ «σκέφτεται Ἀμερικάνικα»— εἶναι ὅτι νοιώθουν πολιορκημένοι. Μποροῦμε μάλιστα νὰ ποῦμε πὼς ὅλες οἱ ἐντυπώσεις ποὺ ἀφήνουν, στοὺς συνομιλητές τους καταλήγουν μοιραῖα σ' αὐτὴν τὴν ἰδέα μιᾶς πολιορκίας ποὺ γίνεται ὁλοένα καὶ πιὸ στενὴ καὶ καθιστᾶ κάθε ἔξοδο, δηλαδὴ κάθε δημιουργικὴ πρωτοβουλία, ὁλοένα καὶ πιὸ δύσκολη, πιὸ δαπανηρὴ καὶ πιὸ παρακινδυνευμένη.

Οἱ πολιορκοῦντες εἶναι δύο: τὰ συνδικάτα καὶ τὸ κράτος. Οἱ Γάλλοι ἐργοδότες δὲν συνειδητοποίησαν, ὅπως οἱ Ἀμερικανοὶ συνάδελφοί τους τὸ πόσο μεγάλη δύναμη ἀποτελοῦν οἱ ὀργανώσεις τῶν καταναλωτῶν καὶ τῶν οἰκολόγων. Διαφέρουν μόνον ὅσον ἀφορᾶ τὴν ἐπίγνωση τοῦ ποιὸς ἀπ' τοὺς δυὸ ἐχθροὺς εἶναι ὁ πιὸ ἐπικίνδυνος. «Ἐκεῖνα ποὺ μᾶς κυβερνοῦν εἶναι τὰ συνδικάτα», λέει ὁ Φερντινὰν Μπενκέν. «Τὸ κράτος ποὺ θέλει νὰ κατευθύνει τὰ πάντα μὲ κάθε λεπτομέρεια, εἶναι αὐτὸ ποὺ κυβερνᾶ», δηλώνει πάλι ὁ Ἀντρὲ Μπενάρ, ὁ μοναδικὸς Γάλλος «Μάνατζινγκ Ντιρέκτορ» στὴν «Ρεγιὰλ Ντὰτς Σέλλ» στὴν Ὀλλανδία.

Ἡ πιὸ αὐστηρὴ κρίση γιὰ τὰ συνδικάτα ἀκούγεται ἀπὸ τὸν Φρανσουὰ Σεϋράκ. Ἐκφράζει μᾶλλον τὴν γνώμη πολλῶν ἄλλων ἐργοδοτῶν καὶ λιγώτερο τὴν προσωπική του. Ὅταν ἦταν αἰχμάλωτος πολέμου καὶ ἐργαζόταν σὰν ἐργάτης στὰ δημόσια ἔργα, στὴν Γερμανία, εἶχε ἐπιλεγεῖ ἀπὸ τοὺς συντρόφους του σὰν συνδικαλιστὴς ἐκπρόσωπός τους «ἐπειδὴ ἐργάζονταν χειρότερα ἀπ' ὅλους καὶ μιλοῦσε καλλίτερα ἀπ' ὅλους». Ὁ συνδικαλιστὴς γιὰ τοὺς ἐργοδότες, εἶναι ἕνας ἄνθρωπος, τελείως ἄσχετος μὲ τὴν ἐπιχείρηση. Σύμφωνα μὲ τὰ «ἀφεντικά» ὁ συνδικαλιστὴς ἀρνεῖται νὰ πάρει ὑπόψη του τὰ εἰδικὰ προβλήματα τοῦ τομέα καὶ τῆς ἐπιχείρησης.

Ἡ ἀπάντηση τῶν ἐκπροσώπων τοῦ ἐργατικοῦ κόσμου δόθηκε ἀπὸ τοὺς τέσσερεις συνδικαλιστὲς τοῦ ἐργατικοῦ κέντρου: «Ποτὲ δὲν εἴδαμε ἕναν ἐργοδότη, μετὰ ἀπὸ μιὰ καλὴ καὶ ἀποδοτικὴ χρονιά, νὰ μᾶς προσφέρει ἕνα μέρος τῶν κερδῶν του. Ὅταν καταφεύγουμε στοὺς εἰδικούς, οἱ ἐργοδότες οὔτε ποὺ τοὺς ἀκοῦνε».

Ἡ ἔλλειψη κατανόησης, τουλάχιστον ὅπως φαίνεται μέσα ἀπ' αὐτὸ τὸ βιβλίο, εἶναι σχεδὸν ὁλοκληρωτική. Οἱ σύγχρονες μέθοδοι «διοίκησης ἐπιχειρήσεων ποὺ εἰσάχθηκαν στὰ χρόνια τοῦ '60» φαίνεται πὼς δὲν ἔχουν ἀλλάξει τίποτα. Ἀπ' τὴν ἄλλη πλευρά, ἡ πολιτικὴ ἔνταση ἔχει εἰσβάλει μέσα στὶς ἐπιχειρήσεις.

Ὁ ἄλλος πολιορκητὴς εἶναι τὸ κράτος καὶ παρουσιάζεται μὲ δύο μορφές: Κυβέρνηση καὶ Διοίκηση. Ἡ Κυβέρνηση, ἐπειδὴ μπλοκάρει τὶς τιμές, ἐπουξάνει τὰ κοινωνικὰ βάρη ψηφίζει νόμους καὶ ἀποφασίζει μόνη μὲ διατάγματα γιὰ τοὺς ὅρους τῶν συλλογικῶν συμβάσεων. Οἱ διοικητικοὶ ὑπάλληλοι, ἐπειδὴ ἐφαρμόζουν τὶς κυβερνητικὲς ὁδηγίες μ' ἕνα διάχυτο πνεῦμα δυσπιστίας καὶ ἀκατανοησίας ἀπέναντι στὰ προβλήματα τῶν ἐπιχειρήσεων.

Ἑπομένως μποροῦμε νὰ καταλάβουμε τὶς δραματικὲς διαστάσεις ποὺ θὰ ἔχει ἡ ἐνδεχομένη νίκη τῆς ἀριστερᾶς. Βέβαια ἡ ἐργοδοσία ἔχει λόγους νὰ παραπονεῖται στὴν σημερινὴ κυβέρνηση. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἴδια ἡ κυβέρνηση δέχεται τὶς ἐπιθέσεις τῶν συνδικάτων. Ἐὰν ἡ ἀντιπολίτευση κερδίσει, οἱ δύο πολιορκητὲς θὰ ἑνωθοῦν καὶ θὰ συναποτελέσουν ἕναν πανίσχυρο ἀνελέητο ἐχθρό. Θὰ τὴν πληρώσουν οἱ ἐπιχειρήσεις τῶν ὁποίων τὰ προβλήματα καὶ οἱ δυσκολίες δὲν λαμβάνονται καθόλου ὑπόψη ἀπὸ τὸ Κοινὸ Πρόγραμμα.

Ὅπως κάθε πολιορκούμενος ποὺ περιμένει τὸ χειρότερο ἔτσι καὶ οἱ ἐργοδότες ἔχουν χάσει τὴν πίστη τους. Στὴν Γαλλία ἦταν πάντοτε ἀνεπιθύμητοι σὰν κοινωνικὴ τάξη. Ἀλλὰ διατηροῦσαν καλὲς ἐπαφὲς μέσα στοὺς κόλπους τῆς ἐπιχειρήσεως τους. Σήμερα, ἡ δυσπιστία, ἔχει ἁπλωθεῖ παντοῦ ὁλόγυρά τους, ἀκόμα καὶ στὴν ἴδια τους τὴν ἐπιχείρηση χωρὶς νὰ μιλᾶμε βέβαια καὶ γιὰ τὴν ἀποδοκιμασία ποὺ συναντοῦν μερικὲς φορὲς καὶ ἀπὸ τὰ ἴδια τους τὰ παιδιά. Τὸ κίνητρό τους εἶναι τὸ χρῆμα καὶ συγχρόνως ἡ ἐξουσία. Τώρα κινδυνεύουν νὰ τὰ χάσουν καὶ τὰ δύο.

Αὐτὸ δὲν τοὺς ἐμποδίζει νὰ ἔχουν ἥσυχη τὴν συνείδησή τους Αὐτὴ ἡ βιομηχανικὴ ἀνάπτυξη, αὐτὸ τὸ βιοτικὸ ἐπίπεδο, αὐτὴ ἡ Γαλλία, πέμπτη οἰκονομικὴ δύναμη στὸν κόσμο, θεωροῦνται ἀπὸ τοὺς ἐργοδότες σὰν ἐπιτεύγματα τῶν δικῶν τους χεριῶν, ξεχνώντας λιγάκι, ἢ μᾶλλον πολύ, τὴν δουλειὰ τῶν ἐργατῶν τους. Νομίζουν πὼς μόνον αὐτοὶ εἶναι παραγωγικοὶ καὶ μόνον αὐτοὶ δημιουργοῦν τὸν πλοῦτο τὶς δουλειὲς καὶ φυσικὰ τὶς κρίσεις. Ἔχουν βαθειὰ στὴν καρδιά τους τὸ αἴσθημα ὅτι αὐτοὶ εἶναι «οἱ πατέρες» τῆς σημερινῆς εὐημερίας καὶ τώρα πιστεύουν πὼς εἶναι θύματα μιᾶς τερατώδους ἀδικίας τῆς ἱστορίας. Ποτὲ δὲν εἶχαν κάνει τόσο πολλὰ ὅσο τὰ τελευταῖα τριάντα χρόνια, καὶ ὡστόσο ὁ κόσμος ἀντὶ νὰ τοὺς εὐχαριστεῖ, θέλει νὰ τοὺς ξεπουλίσει.

Οἱ εἴκοσι μαρτυρίες ποὺ παραθέτονται σ' αὐτὸ τὸ βιβλίο, ἀποπνέουν ἕνα αἴσθημα μαύρης καὶ ὑπερβολικῆς ἀπαισιοδοξίας. Ἀλλά, ἀκόμα καὶ ἂν μᾶς παρουσίαζαν τὰ πράγματα μὲ λιγώτερο ζοφερὸ τρόπο, θὰ καταλαβαίναμε πὼς εἶναι σοβαρὰ τὰ προβλήματα ποὺ ἔχει νὰ ἀντιμετωπίσει ἡ κυβέρνηση καὶ ἡ ἀντιπολίτευση. Ἡ κυβέρνηση, ἐπειδὴ εἶναι φανερὸ πὼς οἱ Γάλλοι ἐργοδότες δὲν εἶναι ἕτοιμοι οὔτε νὰ ἐπενδύσουν, οὔτε νὰ προσλάβουν νέο προσωπικὸ ποὺ δὲν θὰ μποροῦσαν πιὰ νὰ ἀπολύσουν. Οἱ διατάξεις τοῦ σχεδίου Μπάρ θὰ πέσουν στὸ κενό.

Ἡ ἀντιπολίτευση ἐπειδὴ μετὰ τὴν πραγματοποίηση τῶν ἐθνικοποιήσεων, ἡ ἄνθιση τῆς οἰκονομίας, τὴν ὁποία ἐπιθυμεῖ, στηρίζεται πλατειὰ στὸν ἰδιωτικὸ τομέα ποὺ θὰ ἐξακολουθήσει νὰ ἀπασχολεῖ τὸ 75% τῶν μισθωτῶν. Δὲν θὰ φτάσει ἡ ἀνακατανομὴ τῆς ἀγροτικῆς δύναμης οὔτε ἡ προσφορὰ φτηνοῦ χρήματος.

Θὰ χρειασθῆ γιὰ νὰ καλύψει τὴ θέση τοῦ ἐπιχειρηματία, νὰ βρεῖ ἡ ἀντιπολίτευση ἀνθρώπους κατάλληλους γιὰ κάτι τέτοιο. Ἡ ἐπένδυση καὶ ἡ φορολογία, αὐτὰ τὰ κλειδιὰ τῆς διαρκοῦς οἰκονομικῆς ἀνάπτυξης προϋποθέτουν μιὰ ἐπιστροφὴ σὲ μιὰ κάποια μορφὴ ἐμπιστοσύνης, μετὰ τὴν ἀναπόφευκτη ἐκτόνωση καὶ ἐξωτερίκευση τῶν ὑποθηκ[ευ]μένων ποὺ θὰ ἀκολουθήσει, ὕστερα ἀπὸ τὴν νίκη τῆς Ἀριστερᾶς.

Τὸ μαυσωλεῖο τοῦ Μάο εἶναι σχεδὸν ἕτοιμο

ΠΕΚΙΝΟ, (Α.Π.Ε.). Στὸν Κινεζικὸ Τύπο δημοσιεύονται φωτογραφίες τοῦ Μαυσωλείου γιὰ τὸν Μάο Τσὲ Τούγκ, ποὺ εἶναι τώρα σχεδὸν ἕτοιμο, πρὶν κὰν περάσουν ἔξη μῆνες ἀπὸ τὴν ἔναρξη τοῦ ἔργου.

Τὸ Μαυσωλεῖο ἔχει ἀνεγερθῆ στὴν πλατεία Οὐρανίου Εἰρήνης τοῦ Πεκίνου καὶ ἔχει σχῆμα ὀρθογώνιο, μὲ κίονες, ποὺ τὸ κάνουν νὰ θυμίζη κάπως τὸν Παρθενῶνα.

Δὲν ἀνακοινώθηκε, πότε θὰ ἀνοίξη τὸ Μαυσωλεῖο, ἀλλὰ ἡ πιθανώτερη ἡμερομηνία εἶναι ἡ 9η Δεκεμβρίου, ἐπέτειος τοῦ θανάτου τοῦ Μάο.

Γύρω ἀπὸ τὸ μνημεῖο ἔχουν μεταφυτευθῆ μεγάλα δένδρα καὶ ὁ χῶρος ἔχει ἐξωραϊσθῆ.

ΤΟ ΚΥΝΗΓΙ ΤΗΣ ΕΥΤΥΧΙΑΣ

Δὲν εἶναι πάντα εὔκολο νὰ γίνη αὐτὸ ποὺ ἐπιθυμεῖ ἕνα κορίτσι τῆς ἐποχῆς

ΜΙΑ ΕΡΕΥΝΑ ΣΤΗ ΔΥΤ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ

ΒΟΝΝΗ (Ἰδ. Ὑπ.). Στὴ Γερμανία πολλὰ κορίτσια θὰ ἤθελαν νὰ γίνουν διευθύντριες οἰκονομικῶν ἐπιχειρήσεων, ἀλλὰ φαίνεται πὼς βρίσκονται σὲ πλάνη ἀναφορικὰ μὲ τὰ πλεονεκτήματα ποὺ θὰ ἀποκτοῦσαν. Ἔγινε πρὸ καιροῦ ἕνα συνέδριο γυναικῶν —διευθυντῶν ἐργοστασίων στὸ Σάαρμπρύκεν καὶ τὰ συμπεράσματα στὰ ὁποῖα κατέληξε ὑπῆρξαν ἀπογοητευτικά. Ὁ θρύλος δὲν ἔχει καμμιὰ σχέση μὲ τὴν πραγματικότητα. Γιὰ τὸ συνέδριο αὐτὸ ἕνας ρεπόρτερ ἔγραφε στὴ στήλη του:

«Ἦλθαν στὸ Σααρμπρύκεν, γιὰ ἕνα συνέδριο, ἀπὸ ὅλες τὶς «γωνιές» τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας, ἐν συνόλῳ 312 γυναῖκες. Βοήθησαν ἡ μιὰ τὴν ἄλλη νὰ βγάλουν τὸ παλτό τους, παρήγγειλαν καφέ, τσάϊ μπύρα καὶ κρασὶ καί, χωρὶς κανένα δισταγμό, ἔδωσαν τὸ σχετικὸ φιλοδώρημα στὸν σερβιτόρο.

»Οἱ ἐν λόγῳ κυρίες ἦταν ὅλες «ἑκατομμυριοῦχοι». Πιθανῶς ἡ προσωπική τους περιουσία νὰ μὴν ἔφθανε τὸ ἑκατομμύριο, ἀλλὰ ὁ «τζίρος» τῆς ἑταιρίας τὴν ὁποία διοικοῦσαν, τὸ ὑπερέβαινε ὁπωσδήποτε. Οἱ κυρίες ἔπαιρναν μέρος στὴν ἐτησία γενικὴ συνέλευση τῆς «ἑταιρίας τῶν νεαρῶν γυναικῶν— ἐπιχειρηματικῶν στελεχῶν». Ἤδη, σήμερα, μιὰ ἀπὸ τὶς ὀκτὼ γερμανικὲς ἐπιχειρήσεις ἔχει ἐπικεφαλῆς γυναίκα.

»Οἱ γυναῖκες αὐτὲς ἀποτελοῦν «προϊὸν» τοῦ γερμανικοῦ οἰκονομικοῦ θαύματος. Ἡ δουλειά τους δὲν περιορίζεται στὶς παραδοσιακὲς γυναικεῖες ἐργασίες. Βρίσκονται ἐπικεφαλῆς ἐπιχειρήσεων ποὺ κατασκευάζουν μηχανὲς καὶ μαργαρίνη, πλακάκια δαπέδου καὶ τσιγάρα. Τὴν προαναφερθεῖσα ὀργάνωσι τους τὴν ἵδρυσαν τὸ 1954.

»Ἡ δρ Λίλλυ Γιόενς, ἐπὶ πολλὰ χρόνια πρόεδρος μιᾶς μεγάλης ἑταιρίας παραπονεῖται, ὅτι τὸ κλίμα δὲν εἶναι ἀκόμα εὐνοϊκὸ γιὰ τὴν εἰσοδοχὴ γυναικῶν στὶς ἐπιχειρήσεις. Χρησιμοποιοῦνται ὅλων τῶν εἰδῶν τὰ τεχνάσματα γιὰ νὰ κρατηθοῦν οἱ γυναῖκες μακρυὰ ἀπὸ τοὺς διαδρόμους τῆς ἐξουσίας. «Βρισκόμαστε ὑπὸ συνεχῆ πίεσι, προσθέτει ἡ δρ Γιόενς, δεδομένου ὅτι ἡ στάσι τῆς κοινωνίας ἀπέναντι ἀκόμα καὶ σὲ μιὰ ἐπιτυχημένη ἐπαγγελματικὰ γυναίκα δὲν εἶναι ἀνεκτική».

»Ἕνα ἀπὸ τὰ ἀγαπημένα ἀνέκδοτα τῆς κ. Γιόενς ἀναφέρεται στὸν ἰδιοκτήτη μιᾶς ἑταιρίας, ποὺ γύρευε καινούργιο μάνατζερ. Ὅταν ὑπέβαλε σχετικὴ ὑποψηφιότητα μιὰ γυναίκα ποὺ διέθετε ὅλα τὰ προσόντα, ὁ ἰδιοκτήτης τὴν ἀπέρριψε μὲ τὴν ἀκόλουθη δικαιολογία: «Ἔχω μιὰ γυναίκα στὸ σπίτι καὶ δύο στὴν γραμματεία μου. Τρεῖς εἶναι ἀρκετές».

»Περίπου τὰ 37% τῶν γυναικῶν — ἐπιχειρηματιῶν καὶ μάνατζερς, εἶναι παντρεμένες. Πολλὲς ἀπὸ αὐτὲς ἔχουν παιδιά. Ὅταν ρωτήθηκαν πῶς τὰ βγάζουν πέρα συγχρόνως μὲ τὴ διεύθυνσι τοῦ σπιτιοῦ καὶ τῆς ἐπιχειρήσεως, ἔδωσαν διάφορες ἀπαντήσεις.

»Ἡ Ἄννεγκρετ Κροῦζε 35 ἐτῶν, παραδέχτηκε: «Ὁ διπλὸς ρόλος μου εἶναι δυσκολώτερος ἀπὸ ὅ,τι περίμενα». Ὁ διπλὸς ρόλος της συνίσταται στὴν διοίκησι μιᾶς ἐπιπλοποιίας, στὸ Ὀσναμπρύκ, μὲ 30 ὑπαλλήλους καὶ στὴν φροντίδα τῆς οἰκογενείας, ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ τρία παιδιὰ 18 μηνῶν μέχρι 3 ἐτῶν. «Ἡ οἰκογένεια ἔχει πολὺ λιγώτερες ἀπαιτήσεις ἀπὸ τὸν πατέρα, παρὰ ἀπὸ τὴν ἐργαζομένη μητέρα», ὑποστηρίζει ἡ κυρία Κροῦζε...

»Τὸ μεγάλο πρόβλημα γιὰ τὶς γυναῖκες — μάνατζερς εἶναι ὁ χρόνος. Ἡ Μπριγκίττε Κάλε, 35 ἐτῶν, θεωρεῖ κανονικὴ κάθε ἐργάσιμη ἡμέρα ποὺ τελειώνει στὶς 11 τὴν νύχτα. Ἡ κυρία Κάλε διευθύνει ἕνα ἐργοστάσιο παιδικῶν παιχνιδιῶν, μὲ 300 ἄτομα ἐργατοϋπαλληλικὸ προσωπικό. Καὶ προσθέτει: «Δὲν ἔχω ποτὲ καιρὸ νὰ ρίξω μιὰ ματιὰ στὰ καταστήματα μόδας. Ἂν χρειάζομαι κάποιο φόρεμα, παρακαλῶ μιὰ φίλη μου ποὺ ἔχει τὰ ἴδια γοῦστα ὅπως κι' ἐγώ, νὰ μοῦ τὸ ἀγοράση».

»Μιὰ ὁμάδα ἀπὸ γυναῖκες ἐπιχειρηματίες εἶπαν, ὅτι μόνος ἐλεύθερος χρόνος ποὺ εἶχαν ἦταν περίπου δύο ἑβδομάδες διακοπὲς τὸ χρόνο, ποὺ τὶς διέθεταν εἴτε σὲ κρουαζιέρα τὸ καλοκαίρι, εἴτε στὰ βουνὰ τὸν χειμῶνα.

»Ἡ κυρία Γκίζελα Κόϋνε Τόϋμπερτ, ἐτόνισε: «Ὁ καθένας ἀπὸ τοὺς ὑπαλλήλους μας ἔχει

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛΙΔΑ

ΕΛΙΤ
ΣΗΜΕΡΟΝ 6.20—12.15
Ὁ ΝΤΑΙΗΒΙΝΤ ΚΑΡΑΝΤΑΪΝ
στὴ θεαματικὴ περιπέτεια
ΚΑΝΝΟΝΜΠΟΛ
ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ
ΕΓΧΡΩΜΟΝ

ΑΕΛΛΩ
ΕΝΑΡΞΙΣ ΣΗΜΕΡΟΝ
8.45 — 12.30
Μιὰ περιπέτεια γεμάτη δράση! Βία! Ἀγωνία!...
ΜΙΣΘΟΦΟΡΟΙ
ΤΗΣ ΚΟΛΑΣΕΩΣ
ΕΓΧΡΩΜΟΝ
Μὲ τοὺς
ΣΤΑΝΛΕΫ ΜΠΕΗΚΕΡ
ΑΛΕΞ ΚΟΡΝΤ

ΑΣΤΥ
ΣΗΜΕΡΟΝ 5.30—12.30
HARD CORE
«ΣΚΛΗΡΟ ΣΕΞ»
τῆς Γαλλικῆς παραγωγῆς
ΑΙΜΑ
ΣΤΑ ΧΕΙΛΗ
ΤΩΝ ΠΑΡΘΕΝΩΝ
ΕΓΧΡΩΜΟΝ
Α΄ ΠΡΟΒΟΛΗ
ΑΝΝΥ ΜΠΡΙΑΝΤ
ΝΑΤΑΛΥ ΠΕΡΡΩ
ΑΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ

ΑΚΡΟΠΟΛ
ΣΗΜΕΡΟΝ
8.40.— 10.45 — 12.30
Ὁ δυναμικὸς σκηνοθέτης
ΖΑΚ ΝΤΕΡΑΙ
παρουσιάζει τὴν συγκλονιστικὴ ἀστυνομικὴ περιπέτεια τοῦ 1977
ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ
ΔΙΩΞΕΩΣ
ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ
ΕΓΧΡΩΜΟΝ
ΥΠΕΡ — ΠΑΡΑΓΩΓΗ
ΑΛΑΙΝ ΝΤΕΛΟΝ
ΖΑΝ ΛΟΥΪ ΤΡΕΝΤΙΝΙΑΝ
ΚΛΩΝΤΙΝ ΩΖΕ
ΡΕΝΑΤΟ ΣΑΛΒΑΤΟΡΕ
ΑΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ

ΑΝΔΡ. Γ. ΣΚΑΝΑΒΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΕΙΔ. ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
Εἰδικευθεὶς ἐπὶ τετραετίαν εἰς τὰς Ἰατρικὰς Σχολὰς CARDIFF καὶ MANCHESTER ΑΓΓΛΙΑΣ
Δέχεται καθημερινῶς 8—1 καὶ 5.30—8.30 πλὴν Σαββάτου ἀπογεύματος, Ἀράτου 17—19 (Πλατεία Ὄλγας)
Τηλέφ. 220-520

ΕΙΔΙΚΟΣ ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ
Τ. Κ. ΜΠΑΡΤΣΟΚΑΣ
ΥΦΗΓΗΤΗΣ ΠΑΘΟΛΟΓΙΑΣ
ΔΕΧΕΤΑΙ ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ 53
Τηλ.: 221-795, 221-878 — Τηλ. Νοσοκομείου 222-812 & 223-229

Ο ΙΑΤΡΟΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΖΑΝΤΖΗΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ
Ἐπανέλαβεν τὴν ἐργασίαν του καὶ δέχεται εἰς τὸ ἰατρεῖον του, Ἁγίου Νικολάου 53 (2ος ὄροφος) ἀπὸ 9—1 καὶ ἀπὸ 5.30—8
Τηλέφ. 273-702

ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΧΡΗΣΤΟΥ Κ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΥ
ΙΑΤΡΟΥ ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΟΥ
ΔΙΔΑΚΤΟΡΟΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
Ὧραι λειτουργίας 7—1.30 π.μ. καὶ 5—8.30 μ.μ. καθημερινῶς πλὴν ἀπογεύματος Σαββάτου
ΕΡΜΟΥ—ΚΟΡΙΝΘΟΥ 230
ΤΗΛ. 222-589 ΚΑΙ ΟΙΚΙΑΣ 324-509

ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ
ΑΓΟΡΑΙ-ΠΩΛΗΣΕΙΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 66 - ΤΗΛ. 73-365

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Γ. ΠΑΠΑΛΑΜΠΡΟΥ
ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ
ΚΟΡΙΝΘΟΥ — ΠΑΝΤΑΝΑΣΣΗΣ 48
ΤΗΛΕΦ 222-091
ΔΕΧΕΤΑΙ 11.30 — 1 & 5.30 — 8.30
ΠΛΗΝ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΟΣ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

Dr ΑΝΔΡΕΑΣ Δ. ΚΑΤΣΑΜΠΑΣ
ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΣ — ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΣ
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
(Νοσοκομεῖον Α. Συγγροῦ)
REGISTRAR OF ST. JOHN'S HOSPITAL FOR DISEOSES OF THE SKIN. UNIVERSITY OF LONDON
Ἐγκατεστάθη εἰς τὴν Ἀθήνα Σκουφᾶ 35 & Βουκουρεστίου τηλ. 3619-542. Δέχεται καθ' ἑκάστην 6—8.30 πλὴν Σαββάτου

ΝΕΑ ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ
ΔΗΜ. ΒΑΣ. ΝΑΣΙΟΠΟΥΛΟΥ
ΙΑΤΡΟΥ
ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΟΥ — ΡΑΔΙΟΛΟΓΟΥ
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 16—18 — ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΛΓΑΣ
Παραπλεύρως Α΄ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος
Τηλ. 221-220. Τηλ. οἰκίας 321-065 ἢ 429-093
ΔΙΑΤΙΘΕΤΑΙ ΦΟΡΤΗΤΟΝ ΜΗΧΑΝΗΜΑ

ΦΩΤΟ ΤΣΙΓΚΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
αρτιν 1931
κλισσε δι'ολας τας εκτυπωσεις
εφημεριδων · περιοδικων
βιβλιων · διαφημισεων · αφισσων
κλπ εντυπων
πολυχρωμα · μονοχρωμα
ΦΙΛΟΠΟΙΜΕΝΟΣ 47Α ΤΗΛ. 276.203 ΠΑΤΡΑΙ

ΖΕΝΙΘ
ΕΝΑΡΞΙΣ ΣΗΜΕΡΟΝ
9 — 12.45
Ἕνα συγκλονιστικὸ θρίλλερ
ΑΛΑΙΝ ΝΤΕΛΟΝ
ΤΖΙΑΝΚΑΡΛΟ ΤΖΙΑΝΝΙΝΙ
ΣΟΝΙΑ ΠΕΤΡΟΒΑ
ΠΥΡΕΤΟΣ ΚΑΙ ΠΑΘΟΣ
ΕΓΧΡΩΜΟΝ ΑΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ